

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

2019 [redacted]

עפ"י [redacted]
תתע"א [redacted]
דו"ח תעבורה [redacted]

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

נוכח [redacted]
ע"י ב"כ עו"ד חיים אליה

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד ג'נט דודג'

נוכחת מתורגמנית לשפה הערבית – הגב' נוואל אלריאן

פרוטוקול

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26

ב"כ המערער: תקנה 169 לא הופיעה בכתב האישום וגם בית המשפט לא השתמש בסעיף 184. אנו חוזרים בנו מהטענה של אי-חוקתיות.

ב"כ המשיבה: לשאלת בית המשפט אני משיבה, כי התשובה היא כ"כ ברורה ומובנת מאליו ואסביר לבית המשפט למה אני מתכוונת - אני מפנה לפסיקה ובעניין זה היא מאוד ברורה. אם אנחנו לוקחים את תקנה 169 לת"ת ואנחנו משווים לסעיף 64(ב) לפקודה אנחנו רואים שבבדיקת השכרות אלה הפעולות בשטח, ההוראות מה השוטר צריך לעשות. אם לשוטר יש חשד סביר הוא רשאי להורות על הבדיקה. אין את התוספת לסעיף 64 שמתייחסת למצב שבן אדם מסרב להיבדק. כל יסודות העבירה [מצטטת]. בית משפט קמא הלך כברת דרך לגבי המערער כאן, אני אומרת שבית משפט קמא קבע חד-משמעית שהוא לא מקבל את טענות המערער. גם המערער עצמו העיד לפני בית המשפט שהוא מדבר רוסית. גרסאות הנאשם סותרות בעניין זה ובית המשפט יראה בעצמו שהוא אומר שבבית הוא מדבר רוסית, הוא מדבר יום יום, זו שפת האם שלו ביום יום. המערער הבין את הדרישה לנשון והדרישה לבצע את מה שהוא מבקש, עובדה שהוא נשף. למען ההגינות, על מנת להרשיע בן אדם לפי סעיף 164 כשהבסיס לסירוב לבדיקה משמעותו שכרות, חייב רמה של מודעות ברמה הרבה יותר גבוהה ממה שנדרש בתקנה 169. יש שוני בין הסעיפים וגם שוני בעניין הענישה. בית משפט קמא אומר שהוא ביצע את העבירה לפי 169 אבל יש ספק אם הוא הבין את המשמעות המשפטית שנדרשת כמו בסעיף 164, לכן הוא החליט ללכת לקראתו, ולא רק זה, הוא גם נתן לו עונש הרבה יותר קל. אני מפנה לפרוטי בית משפט קמא [מצטטת], אני מפנה לחקירה הראשית עמ' 4. זו מבחינת המשטרה החקירה הראשית שלו, זה שהסניגור לא חוקר אותו חקירה נגדית ואומר לו אני אומר לך שלא דרשת ולא זה ולא ניתנה לו הזדמנות להשיב----

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

29 מאי 2019

אזהם נ' מדינת ישראל

תתע"פ
דו"ח

1 **ב"כ המערער**: מפנה לעמ' 7 ש' 2-4, זה לעניין ת/4. לגבי הנקודה שהשוטר אומר לו לא לנסוע ולא
2 לנהוג ומתקן את ת/4 שהוגש יום אחרי ולא בעת האירוע, מפנה לעמ' 7 ש' 3-5. מעבר לעובדה שאנחנו
3 לא יודעים אם המערער הבין, לא הבין, מי אמר לו, איך הסביר לו, אני למד מהעובדה שהמערער
4 בעצמו בא ואומר חצאי משפטים בעברית, ברוסית ובערבית.
5 לגבי אם הייתה דרישה או לא אין כלום ושום דבר, בטח ובטח כאשר יש שוטר נוסף שדובר את
6 השפה הערבית לא תרגם ואפילו לא באות. מפנה לע"פ 2895/07 [מצטט], מפנה לעמ' 3 ש' 11-12
7 [מצטט], ש' 21-22 [מצטט].
8
9

פסק דין

10
11 על פי הוראות סעיף 218 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, הנני מודיע על זיכוי של המערער
12 בדין ולו מחמת הספק הסביר.
13 נגד המערער הוגש כתב אישום על כך שנהג בשכרות, הנהיגה בשכרות נקבעה על סמך חזקת הסירוב
14 שבסעיפים הרלוונטיים בפקודת התעבורה.
15 המערער, שאינו דובר היטב את השפה העברית, וגם הדיון בפני בית משפט קמא וגם הדיון כאן
16 מתנהל בסיוע של תרגום לשפה הערבית, נדרש ע"י שוטר ממוצא רוסי שעמד לידו שוטר ממוצא
17 ערבי בשפה העברית מתובלת ברוסית, להיעתר לבקשה לבדיקת שכרות.
18 המערער אכן שהה ארבע שנים ברוסיה ואישר שהוא דובר ברמה זאת, בין היתר, משוחח עם אשתו
19 בשפה הרוסית, אך אין מדובר בשפת אמו, כאמור, וגם בית משפט קמא נדרש לעניין – כל הפעולות
20 נעשו כאשר שוטר שדובר את השפה הערבית על בוריה כפי שהמערער נוכח ואינו מתערב משום מה,
21 או לפחות מנסה לתרגם את דרישות השוטר הדובר עברית ורוסית למערער.
22 טענתו של המערער שלא הבין את מה שהשוטרים מבקשים ממנו לעניין בדיקת השכרות שלמעשה
23 התקבלה על-ידי בית משפט קמא, ולכן בית משפט קמא בהרשעתו את המערער בדין לא הרשיעו
24 בעבירה של נהיגה בשכרות מחמת סירוב, אלא כלל בעבירה אחרת, שונה לחלוטין לטעמי, היא
25 עבירה על פי תקנה 169(ו) לת"ת שעניינה סירוב להיבדק והקובעת **"סירב נוהג רכב או הממונה על**
26 **רכב להיבדק על פי דרישת שוטר בבדיקת נשיפה... דינו מאסר שנה"**. להבדיל מאי-היעתרות
27 לדרישת שוטר לבדיקת נשיפה לפי הפקודה היוצרת חזקה של שכרות על עבירת השכרות, עסקינן
28 כלל בעבירה שונה לחלוטין של סירוב להיבדק, שהיא יוצרת עבירה מעצם הסירוב.
29 בית משפט קמא הרשיע את המערער בעבירה זו מבלי ששאלת סעיף זה עלתה, לא במהלך הראיות,
30 לא בסיכומי הצדדים, ובית המשפט כלל לא שאל את עצמו האם חלים תנאי סעיף 184 לחסד"פ
31 [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, המתחייבים בדין. בית המשפט לא שאל את עצמו ולא בירר עם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

29 מאי 2019

אד' [REDACTED] נ' מדינת ישראל

1 עצמו האם יש חשש או אפשרות שלא ניתנה למערער כדרישת סעיף 184 לחסד"פ היכולת להתגונן
2 מפני עבירה זו.
3 הלכה היא מבית המשפט העליון שלא על נקלה יעשה בית המשפט שימוש בסעיף 184 לחסד"פ, אך
4 בוודאי ובוודאי שבית המשפט צריך לשאול את עצמו את השאלות הנובעות מסעיף 184.
5 נאמר בע"פ 4415/16 מדינת ישראל נ' פלוני (15.10.17): "כידוע, כתב האישום הוא מסמך המכונן
6 ההליך הפלילי ויש לו השפעה מהותית על יכולתו של הנאשם להתגונן... ככלל יימנע מבית המשפט
7 מהרשעה הסוטה מהאמור בו (מכתב האישום)..."
8 נכון, כאשר בית המשפט מוצא הן מבחינה פרוצדורלית והן מבחינה מהותית שיכולתו של נאשם
9 להתגונן לא נפגעה, הוא רשאי לעשות שימוש בסעיף 184, אבל חייב בית המשפט לבחון את השאלה.
10 במקרה זה שבפנינו מדובר בעבירה שאחד היסודות שלה הוא שהנאשם, המערער במקרה זה, נדרש
11 על-ידי שוטר לערוך בדיקת שכרות. אין בעדויות שנשמעו בפני השוטרים בבית המשפט ובדו"חות
12 שכתבו בכתב ידם כל אמירה של דרישה להבדיל מבקשה.
13 נכון, במסמך ת/2 בעמ' 3-4 שמתחילים בסעיף 8 "דרישה להיבדק" ובמילים "תחקור חשוד"
14 מודפסות המילים "דרישה ונדרשת להיבדק", אך הללו כתובות בשפה העברית, רשומות במסמך
15 מובנה שלא ברור ולא הוכח שתוכנו הוקרא לנאשם, שלא ברור אם הוא דובר עברית, בוודאי לא
16 תורגם לו לערבית ע"י אותו שוטר שנכח במקום ודובר ערבית.
17 למרות הכתוב במסמך במקרה זה, לא באו בפני בית משפט קמא, בוודאי לא ברמה הנדרשת לתקנה
18 169(ו) ראייה כי הנאשם נדרש וסירב.
19 המערער זכאי מחמת הספק.
20

21
22 ניתן והודע היום, כ"ד אייר התשע"ט, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

23

24

הוקלד על ידי נופר דויד